

культурні умови; показники макроекономічного стану країни; стан розвитку відповідної сфери; правові обмеження тощо.

Відтак, маркетингова діяльність на міжнародному ринку є дуже складною, тому що охоплює не лише збут, але й інші сфери діяльності підприємства, в тому числі виробництво, постачання, фінанси тощо. Крім того, при прийнятті рішень керівництво повинно розуміти соціально-економічні та національно-культурні умови, що склалися на ринку країни, де здійснюється експортна діяльність. Тому при реалізації однакового товару на різних ринках можуть відрізнитися канали поширення, методи транспортування і зберігання, законодавче та юридичне забезпечення, митні правила. Всі ці особливості значно підвищують загальний комерційний ризик підприємницької діяльності на міжнародному ринку.

Таким чином, розробка маркетингового комплексу грає важливу роль у зовнішньоекономічній діяльності підприємства, оскільки використання розмаїття маркетингових інструментів дозволяє підприємству досягати необхідної гнучкості у своїй товарній і ціновій політиках, в аспектах розповсюдження товарів і стимулювання їх збуту на зовнішньому ринку.

ВПЛИВ СУЧАСНИХ ТЕНДЕНЦІЙ НА РОЗВИТОК ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ТРАНСПОРТУ

Егамбердієв Аббос (Узбекистан)

Науковий керівник: Кудрявцев В.М., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

В Україні, як і в інших країнах, що розвиваються, транспорт є однією з найбільших базових галузей господарства, найважливішою складовою частиною виробничої та соціальної інфраструктури.

В Україні створена і стійко функціонує сучасна транспортна система, яка забезпечує потреби української економіки і населення в транспортних послугах, територіальну цілісність, свободу переміщення людей, товарів, послуг, економічну і геополітичну безпеку країни, а також розвиток конкуренції і свободи підприємництва.

При українських відстанях основне сухопутне плече мультимодальних перевезень об'єктивно належить залізниці, сьогодні вони виконують 12% загального обсягу вантажних перевезень і 82% загального вантажообігу. Історично і територіально так склалося, що залізничному транспорту в Україні завжди відводилася провідна роль.

В сучасних умовах, що характеризуються тенденціями глобалізації, міжнародної інтеграції, транспорт розглядається як найважливіший фактор соціально-економічного зростання держави.

Велика увага на сучасному етапі української економіки приділяється питанням вдосконалення міжрегіональних і міжнародних транспортно-економічних зв'язків України з країнами СНД, ЄС, АТР, включаючи проблеми

підвищення конкурентоспроможності українських транспортних підприємств, розвитку української частини міжнародних транспортних коридорів та входження України в світову транспортну систему.

При переході до інтенсивного, інноваційного та соціально орієнтованого типу розвитку потрібне прийняття стратегічних рішень з розвитку транспортного комплексу України на довгострокову перспективу.

Транспортною стратегією України визначено, що місія держави в сфері функціонування і розвитку транспортної системи країни полягає у створенні умов для економічного зростання, підвищення конкурентоспроможності національної економіки і якості життя населення через доступ до безпечних і якісних транспортних послуг, перетворення географічних особливостей України в її конкурентну перевагу.

Інтеграція України в світову економіку і диверсифікація зовнішньої торгівлі вимагає перебудови транспортної інфраструктури, реалізації потенціалу країни як транзитної держави, підвищення конкурентоспроможності вітчизняних перевізників і розвитку експорту транспортних послуг.

Інтеграційним процесам відводиться ключова роль у розвитку світової економіки та розширення міжнародного співробітництва, розвитку транспортної інфраструктури, інформаційних і телекомунікаційних систем, організації мультимодальних і інтермодальних перевезень на основі реалізації логістичного підходу до організації та управління процесом доставки.

Сучасна транспортна інфраструктура України, інтегруючись у світову економіку, все більшою мірою повертається в бік системних структурних перетворень, орієнтованих на логістику. Висуваються нові вимоги до своєчасності, збереження, доступності доставки, до надійності функціонування транспортних систем, тобто формується комплекс вимог «точно в строк» і «від дверей до дверей».

Перспективи транспортної логістики характеризуються перш за все ефектом інтеграції, викликаним істотним зниженням транспортних витрат і підвищенням якості обслуговування вантажовідправників і вантажоодержувачів. Тому слід розглядати транспорт і логістику, а також фактори, що визначають конкурентоспроможність, як єдине економічне явище. Основна мета транспортної логістики полягає в консолідації учасників системи доставки вантажів, в усуненні перебоїв в безперервному русі вантажів і транспортних засобів, в зниженні сукупних витрат у всій логістичного ланцюга поставок при задоволенні запитів клієнтів щодо якості товарів і послуг та максимізації загального синергетичного ефекту.

В умовах формування нової моделі розвитку світової економіки транспорт розглядається як інструмент реалізації національних інтересів України та забезпечення гідного місця у світовій економічній системі.

Таким чином, інтеграційні процеси на транспорті в умовах глобалізації світової економіки створюють організаційно-економічні передумови для формування і розвитку інтегрованих транспортно-логістичних систем на регіональному, міжрегіональному та міжнародному рівнях.